

Найдавніші Ікони

Підготував учень 5 класу
Мазурівського НВК
Скуржанський Богдан

Покрова Богоматері

З портретом Богдана Хмельницького

Покрова Пресвятої Богородиці - один з великих церковних празників, який відзначають 14 жовтня. Запорозькі козаки вважали Святу Покрову своєю покровителькою. Це свято мало подвійне значення: під покровом Богородиці запорожці не боялися ні ворожого вогню, ні грізної стихії, ні морської бурі. Під покровом Прісно Диви козаки свято виконували головний девіз свого життя – захист православної віри. „Покрова Пресвятої Богородиці” сюжет дуже популярний в іконописі, зокрема, українському. В українських іконах 18 століття, присвячених цьому сюжету зображалася невелика постать Богородиці, яка найчастіше стояла на легкій хмарці, обабіч неї розміщуються групи праведників. Легка постать немов злетіла і зупинилась над іконостасом, царською брамою. В руках у Богородиці – омофор (довга широка тканина з хрестом, яку носять єпископи під час богослужіння, він знаменує собою благодать Божу і турботу про будь-яку людину, яка заблукала чи відступила від церкви), який вона простерла над людьми, що стоять у храмі.

Ікона Божої Матері Холмської

Безцінною перлиною збірки є Холмська Чудотворна ікона Божої Матері, унікальна пам'ятка візантійського мистецтва XI-XII ст., одна з найшанованіших християнських святинь. "Холмську Богородицю" написано олійними фарбами на кипарисових дошках у візантійському стилі. На іконі зображено Божу Матір, яка тримає на правій руці дитину Ісуса. Першу письмову згадку за "Холмську Богородицю" знаходимо у Галицько-Волинському літописі (події 1259 року). Ікону Божої Матері, яку пізніше назвуть Холмською, князь Данило Галицький привіз орієнтовно в 1223-1237 роках з Києва в засноване ним місто Холм (нині місто Хелм в Польщі). За давньою традицією у свято Різдва Богородиці (21 вересня) – день пошанування Холмської Чудотворної ікони Богородиці.

Ікона Вишгородської Богоматері

Вишгородська ікона Божої Матері написана Євангелистом Лукою на дошці від столу, за яким був за трапезою Спаситель з Пречистою Матір'ю і праведним Йосипом. Божа Мати, побачивши цей образ, промовила: "Віднині ублажатимуть Мене всі роди. Благодать Народженого від Мене й Моя нехай буде з цією іконою". В 1131 році ікону була надіслано до Руси з Константинополя святому князеві Мстиславові, і вона була поставлена в Дівочому монастирі Вишгорода - давнього помісного уділу святої рівноапостольної великої княгині Ольги.

Богоматір Печерська зі Святим Антонієм та Феодосієм Печерським

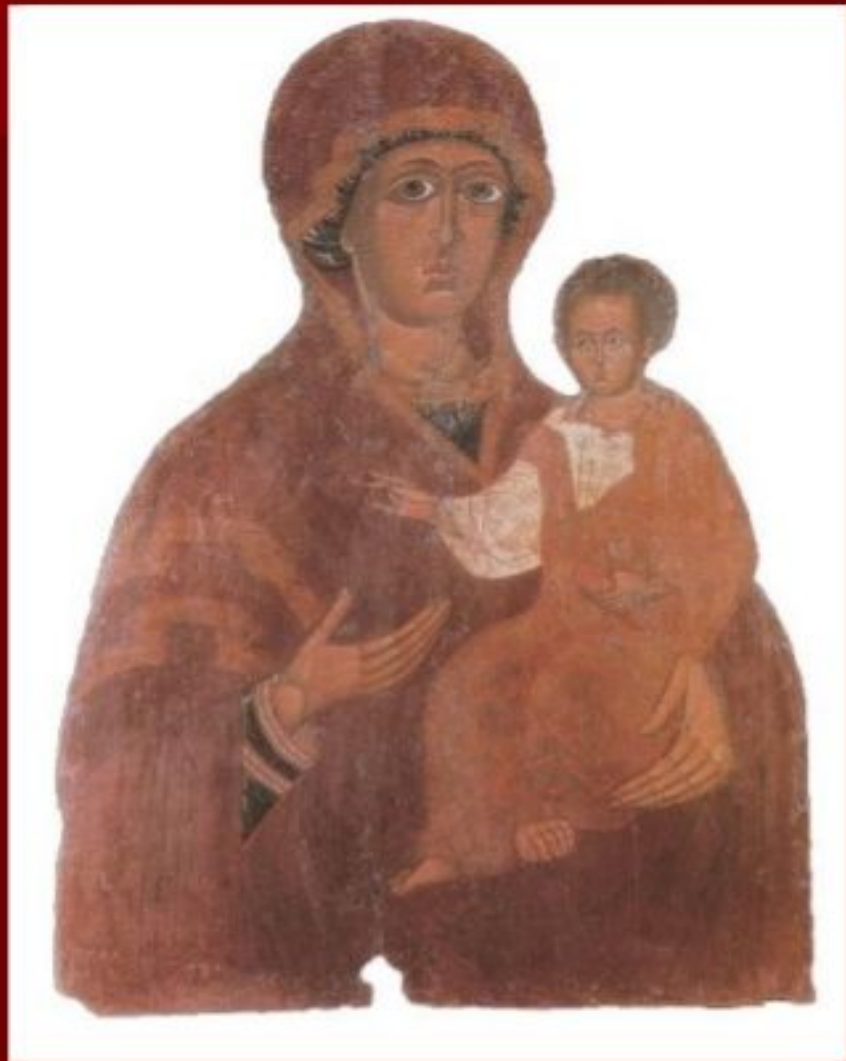
Свенська-Печерська ікона Божої Матері була написана преподобним Аліпієм Печерським. На іконі зображена Божа Матір, що сидить на престолі, на колінах у Неї Богонемовля. Праворуч від трону стоїть преподобний Феодосій, а ліворуч - преподобний Антоній Печерські. До 1288 року вона знаходилася в Києво-Печерському монастирі, де прославилася чудесами, і в 1288 році була перенесена до Брянського Свенського монастиря. Ікона прославилася зціленнями сліпих, заступництвом від ворогів. Свято Свенської ікони Божої Матері було встановлено 16 травня.

ікона Богородиці з Успенської

церкви

в Дорогобужі

Дорогобужька ікона – рідкісний пам'ятник давнього українського малярства, твір волинської школи іконопису. Вона вражає осяжністю - жодна деталь постаті Марії й Христа не є площинна, а деталі ці вималювані, до того ж, із чудовим відчуттям декоративної доцільності. Ісус Христос благословляє людей характерним жестом правої руки й наче вказує на Богоматір як на об'єкт надії віруючих. У Дорогобужькій іконі проступають локальні ознаки Волинської ікони. При всій монументальності постаті Марії плечі в неї вузькі й вельми похилі. Для всієї композиції характерна округлість, завершеність малюнка й пластичність форми. Риси Богородиці східні, їх ще не торкнулася українізація ликів святих, яка настане дещо пізніше. Але якраз східна зовнішність Матері Божої з неодмінно збільшеними очима допомогла анонімному волинському майстрові передати унікальну промовистість Марії, її звертальність до кожного віруючого, що приходить до неї. Сім століть вона зберігалася в Дорогобужі, а нині зберігається у Рівненському обласному краєзнавчому музеї.

зображенням

ОСТАНЬОГО КОШОВОГО ОТАМАНА

- Січова ікона "Покров Богородиці" із зображенням останнього кошового Петра Калнишевського, запорозької старшини, судді, писаря та ін. Копія 1836 року з оригінальної січової ікони, про що свідчить напис на звороті: "Копія старовинної ікони, що знаходилася в Запорозькій Січі, а тепер в цілості перебуває у с. Покровському, що колись було Січчю. Написана копія 1836 р. Одеському товариству історії та старожитностей"